

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sža/24/2012
Identifikačné číslo spisu:	1012200742
Dátum vydania rozhodnutia:	12.12.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Hatalová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1012200742.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a z členov JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci navrhovateľa: V. V. X., narodeného X. N. XXXX, bez dokladov totožnosti, ID osoby: XXXXX, štátneho príslušníka Sýrskej arabskej republiky (ďalej len Sýria), podľa vlastného udania v zahraničí bytom naposledy U., naposledy s miestom pobytu v Pobytovom tábore Migračného úradu Ministerstva vnútra Slovenskej republiky v Rohovciach, zastúpeného JUDr. Dašou Knoškovou, pracovníčkou Slovenskej humanitnej rady so sídlom Páričkova 18, Bratislava, proti odporcovi: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky - Migračný úrad, Pivonková 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu ČAS: MU-506-66/PO-Ž-2010 z 8. marca 2012, ktorým navrhovateľovi nebol udelený azyl a poskytnutá doplnková ochrana, o odvolaní navrhovateľa podaného proti výroku 1/ rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/31/2012-31 z 8. augusta 2012, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9Saz/31/2012-31 zo dňa 8. augusta 2012 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym orgánom

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky - Migračný úrad so sídlom Pivonková 6, Bratislava rozhodnutím ČAS: MU-506-66/PO-Ž-2010 z 8. marca 2012 podľa § 13c ods. 1 zákona č. 480/2002 Z. z. o azyle a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom v čase vydania napadnutého rozhodnutia (ďalej len zákon o azyle) navrhovateľovi neposkytol doplnkovú ochranu.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že navrhovateľovi nebol uložený žiaden trest smrti a že mu tiež nehrozí jeho uloženie, že mu ako Kurdovi bez štátnej príslušnosti v prípade návratu nehrozí zo strany štátnych orgánov nebezpečenstvo a že mu i napriek vo všeobecnosti zhoršenej bezpečnostnej situácii v Sýrii nehrozí vážne a individuálne ohrozenie života a nedotknuteľnosti osoby z dôvodu medzinárodného či

vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu, nakoľko navrhovateľ pochádza zo severovýchodu krajiny, kde bezpečnostnú situáciu možno na základe zisteného stavu veci považovať za relatívne bezpečnú. Svoj právny záver doplnil o informácie o krajine pôvodu navrhovateľa, na ktoré sa v rozhodnutí odvolal a ktoré aj identifikoval.

II.

Konanie pred súdom I. stupňa

Proti tomuto rozhodnutiu podal navrhovateľ v zákonnej lehote opravný prostriedok - návrh zo dňa 12. apríla 2012, ktorým sa domáhal jeho zrušenia. Namietal v ňom nesprávne právne posúdenie veci, ako aj rozpor medzi zisteným stavom veci a obsahom spisu. V ďalšom uviedol, že podstatnou je jeho (kurdská) národnosť a dôvodil, že momentálna bezpečnostná situácia na celom území Sýrie bráni jeho prípadnému návratu do tejto krajiny. K návrhu pripojil fotokópiu (s prekladom) svojho identifikačného listu z roku 2001, podľa ktorého nie je evidovaný, pričom toto potvrdenie bolo vydané pre účely získania evidenčného čísla cudzinca.

Oporca navrhol vo svojom vyjadrení zo dňa 7. mája 2012 napadnuté rozhodnutie potvrdiť. Uviedol v ňom, že slovenské orgány pri vyhostovaní cudzincov neinformujú prijímací štát o skutočnosti, že ide o neúspešného žiadateľa o azyl a že teda pri prípadnom návrate navrhovateľa bude s ním zaobchádzané ako s bežným navrátilcom, ktorý v danom prípade neopustil Sýriu z dôvodu vyhnutia sa trestu a ani nemal väzby na „Moslimské bratstvo“. Oporca tiež poukázal na skutočnosť, že zo severovýchodných oblastí Sýrie, tiež z okresu Al Malikiyah (odkiaľ navrhovateľ pochádza) nie sú hlásené žiadne ťažké represálie, teda do tohto teritória sa navrhovateľ môže bezpečne vrátiť.

Krajský súd v Bratislave na základe návrhu preskúmal rozhodnutie odporcu ČAS: 506-66/PO-Ž-2010 z 8. marca 2012 a stotožniac sa z dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktorým nebola navrhovateľovi poskytnutá doplnková ochrana, toto rozhodnutie potvrdil.

Podľa názoru súdu námietky navrhovateľa, viažuce sa k výroku napadnutého rozhodnutia odporcu o neposkytnutí doplnkovej ochrany navrhovateľovi nie sú dôvodné, pričom sa súd stotožnil so skutkovými zisteniami odporcu, ako aj s jeho právnym názorom.

Pre poskytnutie doplnkovej ochrany neboli podľa krajského súdu zistené podmienky uvedené v zákone o azyly.

III.

Odvolanie a vyjadrenie odporcu

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom uviedol, že sa domnieva, že Krajský súd v Bratislave sa nevysporiadal so všetkými námietkami navrhovateľa v opravnom prostriedku týkajúcimi sa splnenia podmienok pre udelenie doplnkovej ochrany. Ďalej odcitoval §13a a § 2 písm. f/. zákona o azyly. Poukázal na to, že v Sýrii však platí zásada „ius sanguinis“ a občianstvo narodeného dieťaťa sa odvodzuje od otca, nie od matky ani od miesta narodenia. Keďže deti navrhovateľa nie sú registrované, to znamená, že ani navrhovateľ nie je registrovaný a teda spadá pod skupinu obyvateľov Maktum. Poukazujúc na zdroj týchto tvrdení skonštatoval, že Kurdi bez štátneho občianstva majú v Sýrii veľmi obmedzený prístup k vzdelaniu, zdravotníckej starostlivosti, bývaniu, nemôžu cestovať, vlastniť majetok, majú obmedzený prístup k súdnemu a politickému systému. Nemôžu voliť či zastávať verejné funkcie.

Ďalej súd nesprávne vyhodnotil nebezpečenstvo mučenia alebo neľudského alebo ponižujúceho zaobchádzania alebo trestu. Podľa dostupných informácií z krajiny pôvodu hrozí uvedeným skupinám zadržanie, vyšetrovanie a zlé zaobchádzanie. Deje sa tak bez ohľadu na hrozbu trestného stíhania, pretože Spoločná zisťovacia misia Dánskej imigračnej služby a Rakúskeho Červeného kríža uviedla, že neúspešní kurdskí žiadatelia o azyl a osoby, ktoré opustili Sýriu ilegálne, budú vo všeobecnosti po návrate čeliť zadržaniu, vyšetrovaniu a zlému zaobchádzaniu.

Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľovi po návrate do Sýrie hrozí nebezpečenstvo vážneho bezprávia aj z dôvodu súčasnej bezpečnostnej situácie v krajine. Situácia v Sýrii je nebezpečná, neprehľadná a nestabilná, počet civilných obetí ako aj utečencov neustále narastá.

Navrhovateľ navrhol napadnuté rozhodnutie odporcu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporca vo vyjadrení k podanému odvolaniu zotrval na tvrdeniach z napadnutého rozhodnutia i vyjadrenia k podanému návrhu v tom, že orgány Slovenskej republiky pri vrátení žiadateľov o azyl neinformujú orgány krajiny pôvodu o tom, že navrhovateľ bol žiadateľom o azyl a pokiaľ ide o situáciu v severnej Sýrii, nie je tam taká situácia, aby bol navrhovateľ ohrozený po jeho návrate.

Odporca navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom potvrdil rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 9 Sz /31/2012-31 z 8. augusta 2012.

IV.

Konanie pred odvolacím súdom

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel jednomyselne k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Odvolací súd rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 OSP s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 12. decembra 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

Podľa § 46 Správneho poriadku rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 13c ods. 1 zákona o azyle ministerstvo neposkytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ak nespĺňa podmienky uvedené v § 13a alebo § 13b.

Podľa § 13a zákona o azyle ministerstvo poskytne doplnkovú ochranu žiadateľovi, ktorému neudelilo azyl, ak sú vážne dôvody domnievať sa, že by bol v prípade návratu do krajiny pôvodu vystavený reálnej hrozbe vážneho bezprávia, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. f/ zákona o azyle je vážnym bezpráviem 1. uloženie trestu smrti alebo jeho výkon, 2. mučenie alebo neľudské alebo ponižujúce zaobchádzanie alebo trest alebo 3. vážne a individuálne ohrozenie života alebo nedotknuteľnosti osoby z dôvodu svojvoľného násillia počas medzinárodného alebo vnútroštátneho ozbrojeného konfliktu.

Napadnuté rozhodnutie je v súlade s týmito ustanoveniami a zakladá sa na riadne zistenom skutkovom stave i správnom právnom posúdení a konanie, ktoré jeho konaniu predchádzalo netrpí žiadnou vadou, pre ktorú by ho bolo potrebné zrušiť.

Logické odôvodnenie týkajúce sa bezpečnostnej situácie v Sýrii a možnosti návratu navrhovateľa do krajiny pôvodu je uvedené v napadnutom rozhodnutí nad všetky pochybnosti a niet preto dôvodu na vyhovie odvolaniu navrhovateľa.

Zo správ založených v spise odporcu je zrejmä bezpečnostná situácia najmä na severe Sýrie odkiaľ navrhovateľ pochádza. Z tadiaľ neboli hlásené ani obete na životoch ani masívne zrážky vládnej moci a povstalcov. Odporca potvrdil, že nevystavuje žiadne rozhodnutie ani neinformuje krajinu pôvodu o tom, že navrátiliec do krajiny pôvodu bol alebo nebol žiadateľom o azyl a z týchto dôvodov sa aj navrhovateľ môže vrátiť do Sýrie bez rizika vážneho bezprávia, hrozbu ktorého inak u neho nezistil.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, stotožniac sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozsudku krajského súdu odvolaniu podanému navrhovateľom nevyhoviel a napadnutý rozsudok potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a § 246c Občianskeho súdneho poriadku tak, že navrhovateľovi, ktorý nemal úspech vo veci, právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, prihliadajúc na skutočnosť, že navrhovateľ je zo zákona oslobodený od platenia súdneho poplatku za toto konanie (§ 4 ods. 2, písm. v/ zák.č. 71/1992 Zb.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.